

Punkt. Det takker jeg Ministeren for og vil endda opfordre Ministeren til at gøre Alvor af det, og det af to Grunde. For det første for at sikre os mod en Bagskæring, men for det andet ogsaa for Statskassens Skyld, for det vil blive akkurat lige saa dyrt at bygge disse Høfder, enten vi gøre det næste Aar, eller vi udsætte det et Aar længere, men skulle vi sikre Kysten midlertidig, blive vi nødt til at anvende Masser af Betonblokke i Skraaning for at sikre os, medens vi bygge Høfderne. Derfor vil jeg opfordre den ærede Minister til at tage fat paa Arbejdet saa hurtigt som muligt, at vi kunne faa Bevillingerne allerede i Aar, for at vi ikke skulle bruge flere Penge til den Sag, end vi ere nødte til.

Jeg kunde have Lyst til at minde den højtærede Minister for offentlige Arbejder om, at Forholdene ved Vemb Station vist ville nødvendiggøre en ny Stationsbygning og en Udvidelse af Sporene. Omsætningen ved Vemb Station er saa betydelig, at jeg ikke tror, det kan gaa an at udsætte det ret længe. Der trænges haardt til en Ombygning af Stationen, Kontorerne ere alt for smaa til det Personale, der skal arbejde der, og Sporene ere alt for faa og alt for korte til den Aflæsning, der finder Sted ved den Station.

Jeg kunde ogsaa have Lyst til at sige et Par Ord om Forholdene ved Fredericia Banegaard angaaende den Vejledning, der gives Publikum, naar de komme til Fredericia og skulle med Togene ad Vamdrup og Esbjerg. Paa den Perron, hvorfra de to Tog gaa, hænger der en stor Plakat, hvorpaa der staar: Kolding, Vamdrup, Esbjerg. Men deraf skal man jo ikke blive særlig klog paa, hvilket Tog man skal ind i, enten det første eller det sidste. Ganske vist er der paa de forskellige Tog hængt nogle bitte smaa Tavler, hvorpaa der staar: Kolding—Vamdrup og Kolding—Esbjerg—Struer. Men de ere smaa og de ere ofte beskidte, og hænge tidt saa langt tilbage i Toget, at ingen kan se dem. Var det ikke muligt, at der for hvert Tog, der gaar, kunde hænges en Vejviser op, der angav bestemt, at det Tog, der holder, gaar til Vamdrup og det til Esbjerg. Jeg tror, at mange have været i Vilderede, naar de skulde gaa ind i Toget, og at mange ere gaaede i fejlt Tog. Om der ogsaa er nogle, der ere komne til at køre med fejlt Tog, ved jeg ikke, men det antager jeg. Der kunde nok træffes en Foranstaltning for at faa en noget bedre Vejledning, og jeg vil meget bede den ærede

Minister om at tage denne Sag under nærmere Overvejelse.

Staaung: Jeg tillod mig forleden, da jeg havde Ordet, at rette en Henvendelse til den ærede Indenrigsminister og vil, da den højtærede Minister ikke har svaret paa denne Henvendelse, gerne en Gang til henlede Opmærksomheden paa dette Forhold med Hensyn til Sogneraadsvalgene og bede Ministeren udtale sig om, hvorvidt han anser det for at være hensigtsmæssigt, at man nu har Sogneraadsvalgene faldende i det sidste Kvartal af Aaret, medens Regnskabsaaret gaar til 1. April. Mener den ærede Minister ikke, det vilde være praktisk at gøre en Forandring med Hensyn til Tiden for Valget, saaledes at Sogneraadsmedlemmernes Valg faldt sammen med Regnskabsaaret?

Endvidere vil jeg gerne henlede den højtærede Landbrugsministers Opmærksomhed paa det Kystsikringsforetagende ved Fåkse Ladeplads, som jeg ogsaa forleden omtalte, og som den højtærede Minister ikke har beskæftiget sig med senere. Jeg vil gerne henlede Opmærksomheden paa dette Foretagende og venter, at den højtærede Minister vil vise det Velvillie, hvis Sagen skulde blive rejst dernede fra, eller fra den Kommission, som antagelig er nedsat for den paagældende Amtsraads-kreds.

Jeg vil ogsaa gerne gøre et Par Bemærkninger til ærede Medlemmer, der have udtalt sig, foranlediget ved det, jeg forleden sagde. Da jeg forleden tog Ordet, tænkte jeg nok, at det, jeg udtalte, vilde blive opfattet paa forskellig Maade, og at det navnlig af de ærede Medlemmer, der høre hjemme paa Landet, vilde blive betragtet som et Indgreb i de Rettigheder, de nu en Gang mene at have til at tale om Landbruget og Landboernes Forhold. Jeg ved jo af Erfaring ude omkring fra Møderne, hvor jeg ofte har diskuteret med ærede Medlemmer i denne Sal, at de ikke holde overdrevent meget af, at Folk, der ikke pløje Jorden eller beskæftige sig med Jordbrug, tale om, hvorledes Landboerne have det, og hvorledes Arbejderne paa Landet ere stillede. Det har jo vist sig, at flere ærede Medlemmer ogsaa have fundet Anledning til at udtale sig paa Grundlag af de Bemærkninger, jeg fremsatte. Mine Udtalelser rørte jo for saa vidt ved et ømt Punkt, som det jo altid er et ømt Punkt, man rører ved, naar man taler om Arbejdernes Forhold navnlig paa Landet. Jeg tillod mig jo at drage Pa-